

Inhoud

Voorwoord	6
As promised!	9
Samen alleen	10
My name is Michael	12
If I Ain't got you	14
De schaamte voorbij de PVV?	17
Zelfstandig worden	19
Een witte wind van verandering	21
Mijn 8 december verhaal	23
Seks na het huwelijk	29
Decolonizing the mind	32
Droog je tranen ook al heb je veel verdriet	35
Verkiezingsanalyse Change of It's the economy stupid?!	38
De lessen van Obama's verkiezingscampagne	42
Kanker	44
Een koloniale biografie over Anton de Kom	47
Dag van de stilte	51
Perang poepoetan	53
Vrouwen en de politiek	55
"Ik wil vieze president worden"	58
Leuke ervaringen in Parijs	60
Politiek en etnische identiteit	62
Henry Carbière Falls: Ter nagedachtenis van onze voorouders	66
Antwoord aan Henry Carbière Falls	68
Henry Carbière Falls: Antwoord aan Sandew Hira	72
Henry, graag feiten in plaats van fantasieën	75
Henry Carbière Falls: Herstelbetalingen slavernij verleden (slot)	79
Tot slot Henri discussies moet je baseren op argumenten en niet emoties	82
Zonder subsidie trekken wij niet ten strijde	85
We hebben verloren! Hiep hiep hoi!	88
Anil Ramdas uitgedaagd	91
Politiek en humor in 3D	95
Gewetensvragen	98
Bouterse en de islam	101
Nationale en etnische identiteit	103
Martina Amoksi en de marronvrouw	106
Analyse internationale politiek	110
Hindostaans vrouwenleed	114
Achtergrondanalyse van 9-11	117

De tollieban	121
Afscheid en begroeting	124
Gaat Kahtleen Ferrier geschiedenis schrijven?	126
Romantiek en cultuur	129
Onze emancipatie of mijn emancipatie?	132
Karwa Chauth	134
Dekolonisatie van de kunst	137
A journey of a life time	139
De nieuwe awatar van slavernij	141
35 jaar later: de verkrachting van Anton de Kom	145
Een canon voor Suriname	150
Arm Haïti: zo ver van God en zo dicht bij Frankrijk	153
Sweeping Johnny en het puf-parfum complex	156
Winterse herinneringen	160
Hopeloos romantisch	162
Rouwverwerking (1): ontmoeting en afscheid	165
Rouwverwerking (2-slot) In balans	169
Verboden liefdes	173
Israël en de Arabische revoluties	177
Wael Ghonim en de Egyptische revolutie	179
Stré poti?	182
Wie heeft de macht in Suriname?	184
In gesprek met Mandela	186
De komedie van de NPS	189
Etnische dilemma's	192
Jamaica schrikbeeld of voorbeeld	195
Gi yu mi lobi wan	197
Zending en bekering	199
Wie is Jan Gajentaan?	201
Invictus	204
Henk den Heijer: de nieuwe ideoloog van het kolonialisme	207
Ibrahim Afellay	212
Niet alleen vieren ook herdenken	214
Even voorstellen: Prof. Dr. Stephen Small	218
Homo's	220
Immigratiedag nieuwe stijl	222
Rituelen	225
Twee visies op ontwikkelingshulp	227
Een glimp van een nieuwe toekomst	230
Het anti-integratie gedicht	235
Het oergevoel van muziek	236

Voorwoord

Nita Ramcharan is één van de onbetwiste goeroe's uit de Surinaamse journalistiek. Ze loopt al heel lang mee en heeft het journalistieke vak in allerlei functies beoefend. In 2009 hebben we met elkaar gebrainstormd over de mogelijkheden om een internet dagblad op te zetten. We concludeerden dat het bijna een onmogelijke taak is vanwege de enorme kosten en de onzekere opbrengsten in Suriname met haar kleine bevolking.

Ik was dan ook verrast toen ze mij in januari 2010 meldde dat ze van plan was om die dappere stap te zetten om toch een digitaal dagblad in het leven te roepen. Ik was bezorgd dat ze teveel hooi op haar vork nam, maar bood haar tegelijkertijd mijn medewerking aan. Ik wist niet precies wat ik kon doen.

“Zou het fijn vinden als je een column zou willen schrijven,” mailde ze mij. Ik had nooit een column geschreven en wist ook niet hoe het moest.

“Een column lijkt me geen probleem,” antwoordde ik. Ik moest nog uitleggen hoe ik dat zou aanpakken.

Nita gaf me een idee van wat ze bedoelde: “Jouw mening over ontwikkelingen. Maakt niet uit wat. Algemeen. Werelddingen, leuke dingen gewoon gezellig.”

Eén van de grootste problemen was de periodiciteit. Ik dacht aan een maandelijks column. Nita had een wekelijkse column in gedachten. Ik vroeg me af wat ik elke week te vertellen zou hebben. Hoe vind je een onderwerp? Raken de lezers na drie weken niet uitgekeken op me? Kan ik überhaupt wel elke week een column schrijven? Wordt de druk niet te groot. Ik heb het al druk genoeg. Bovendien is het allemaal gratis om de krant te steunen. Kortom, genoeg argumenten om niet in te gaan op haar verzoek.

Maar ik moest wel steeds denken aan de enorme stap die ze zou nemen, de risico's die zij zou lopen en mijn aanbod om te helpen waar ik kon. Dus stemde ik toe.

En zo leverde ik zondag 31 januari mijn column aan ter publicatie op 1 februari 2010.

Dat is dan ook het ritme geworden. Elke zondag, soms zaterdag, soms maandagochtend heel vroeg in de ochtend, leverde ik mijn column in, steevast met de groet: “Hi Nita, as promised. Dew”.

Starnieuws is tot mijn grote verrassing een enorm groot succes gewor-

den.

Elke maand trekt de site 60.000-70.000 unieke bezoekers met 40-50 miljoen hits.

Dat is vooral te danken aan het feit dat Nita hoge journalistieke normen hanteert van hoor en wederhoor en nieuws brengt ongeacht wat de heersende machten daarvan vinden. Starnieuws biedt alle spelers in het Surinaamse nieuws de ruimte om zijn of haar informatie en standpunten te verkondigen. Bovendien is Starnieuws de enige site die breaking nieuws brengt op belangrijke momenten in de Surinaamse actualiteit.

Het grote bereik van Starnieuws heeft tot gevolg gehad dat mijn columns eerder een lust dan een last zijn geworden, zoals ik aanvankelijk vreesde. Iedere week weer iets verzinnen, daar zag ik tegen op.

In de praktijk bleek de reacties van de Starnieuws lezers een motiverende factor te zijn in het schrijven van de columns. Die reacties brachten me in een nieuwe wereld.

Ik schrijf veel, maar dan boeken, wetenschappelijke rapporten of papers voor conferenties. Zelden hoor je iets terug van de lezers van die producten. Maar bij columns is het bijna altijd raak. Altijd is er wel iemand die zich aangesproken voelt en reageert. Intussen heb ik honderden reacties van lezers in mijn mailbox. Sommige columns leveren één reactie op, anderen 10-20 reacties. De artikelen over geschiedenis en kolonialisme roepen veel reacties op. Mensen delen hun opvattingen over mijn standpunten met mij, ondersteunen die of leveren kritiek. Columns over liefde en relaties leiden vaak tot verhalen van mensen die uitgebreid hun ervaringen vertellen.

Het zijn die vele reacties die me stimuleren om door te gaan met de columns. Ze prikkelen me, laten me lachen of verbazen over wat een mens kan meemaken in het leven. Dat maakt het schrijven van columns leuk.

Door het te doen en door de reacties leer ik wat nodig is om een goede column te schrijven.

Het doel van een column is om meningsvorming te stimuleren. Een columnist zonder een uitgesproken mening is geen columnist, hooguit een mooischrijver. Het is die prikkelende mening - waarvan je vooraf weet dat er mensen zijn die het met je eens zullen zijn en mensen die je opvattingen zullen verafschuwen – die een column betekenisvol maakt. Het is een onderdeel van de vrije pers in een samenleving: de vrijheid om van mening te kunnen verschillen. Daarom kan een volwassen pers niet zonder columnisten.

Ik probeer hierin een bijdrage te leveren door de uitgesproken opvattingen die ik heb ook zo scherp mogelijk te presenteren. De reacties getuigen van het effect daarvan.

Sommige mensen hebben bij Nita erop aangedrongen om te stoppen

met de publicatie van mijn columns. Maar zij heeft hier geen gehoor aan gegeven.

Ik hoop dat ik hiermee de belofte aan Nita Ramcharan en Starnieuws, die ik bij de start heb toegezegd, heb waargemaakt.

Tenslotte wil ik mijn dank uitspreken aan de vele lezers die de moeite hebben genomen om op mijn columns te reageren. Hun commentaar, kritiek en bijval zijn een stimulerende factor geweest om de columns door te zetten.

Een speciaal woord van dank gaat uit naar Henry Carbière Falls, die toestemming gaf om zijn bijdragen aan onze discussie in Starnieuws over herstelbetalingen op te nemen in deze bundel.

Mijn lieve vrouw en vriendin Sitla Bonoo, onze dochter Pravini en onze zoon Amrit laten me elke dag voelen dat het leven zoveel meer waard is dan een column.

Sandew Hira

As promised!

Een man een man, een woord een woord. Starnieuws kent geen zon- en feestdagen. Dag en nacht moet er leesvoer te vinden zijn op de nieuwssite. Vooral in het weekend zijn de zorgen iets groter. Dan gebeurt er minder en de site moet worden gevoed. Maar elk weekend is er een lichtpunt. Sandew Hira stuurt zijn column zaterdag of zondag. "As promised!" Zijn column wordt maandagnacht geprogrammeerd. Dat is een enorme opluchting.

Sandew is iemand op wie je kan rekenen. Iemand die zijn belofte waarmaakt. Hij schrijft zijn columns zorgvuldig, want het gaat om je visitekaartje. Ik ben altijd heel nieuwsgierig naar waar zijn column over zal gaan. Sandew schrijft heel gevarieerd. Zijn maatschappijvisie is geprononceerd en steevast staat hij aan de juiste kant als het gaat om wereldvraagstukken. En hij choqueert. Hij trapt heilige huisjes in. Precies wat een columnist moet doen. Scherp zijn visie geven en balanceren op een dun koordje.

Woedende reacties van mensen die zich gekrenkt voelen. Die vinden dat het niet kan. En dat is wat elke columnist wil bereiken. De woede oproepen bij mensen die een heel andere mening hebben. Zij leren ook langzaam maar zeker dat in een democratie ieders mening telt en je helemaal niet met de stroom mee hoeft te gaan. Je moet durven professoren die een geweldige naam hebben, onderuit te kunnen halen met argumenten. Aan de andere kant zijn weer duizenden die zich terug kunnen vinden in de columns en het geweldig vinden dat iemand hun gevoelens verwoord.

Sandew heeft een klein, liefdevol hartje. Een man van het gezin. Hij heeft mij tot tranen toe geroerd met zijn columns over zijn kinderen, zijn vrouw die voor hem de liefde van zijn leven is, zijn ouders... De persoonlijke columns zijn heel ontroerend en verheffend.

Sandew heeft waargemaakt wat hij heeft beloofd. Elke week een column. Hij is uitgegroeid tot een columnist die anderen willen volgen en van hem willen leren. "Ik wil ook columns schrijven en leren van Sandew", verzucht zakenpartner Humphrey Schurman vaker tegenover mij op maandagmorgen. Sandew, dank je voor je columns, steun en vriendschap!

Nita Ramcharan